

Kérdések

[2013. június]

Az *Octopus*ba belefeledkezni.
A teremtés hajnalát lesni.
Új emberiség véres születését,
sárkányok végveszélyét, vergődését,
de előtte nagy félelmek korában
jámi, bokáig, nyakig pusztulásban,
tökéletlenség, más teljesség képét,
ma érthetetlen erők cselszövését,
ma is létező, más képekbe hajló,
fel sem ismerhető, de felmagasló
és terjedő és életünk-pecséltő
világot látni – hatalmasság, aggkor!

Világokba tévedni zűrzavarkor,
révülve nadraglya- s gombafüsttől,
nem távolodva a teremtőüsttől.

Az octopus retteggetése ellen
játékba kezd a felfordult világ.
Komolyan játszik Isten: célt teremtve
tervet sejtet, bár bonyolult a terve,
silány az ellenség, s szívekben támad;
valahol tán az idő is megállhat,
Silene küszöbén, rútság pallóján. –

Az első teremtés tán elhibázott
számítás volt.
Leírni a világot.
... asszonyok rosszul uralták, magára
hagyták, nem volt már a bűnnek határa
(ne rontsátok meg egymást. Lelketekre
Kötöm: vigyázzatok, zsengek, a testre),
Inganga szólt, s éjben lámpást adott
százéves nő az ifjú s tiszta hősnek.

A mesében a voltak elidőznek.
A versekben az elhalt szó feltámad.

Lépnék, názáreti koldus, utánad,
de nem vagy immár – nem vagy látható.
A cifra romlást úzóbe vehetni.
Az álruhás bajok túlélnek mindent.
Építhetsz fordított királyi várat –
de mindhiába, vágyak rabszolgája:
sohasem érsz a tisztaság nyomába.

Tavaszi-ünnepbe költöző megváltás.
Homályból bomló csöndes nyilvánosság.
Valami más kezdődik, más erővel.
Valaki páncélját is leteszi:
csecsemő-csillogású a világ.
Iszonyú sárkányok ím eltemetve.
Fény felé fordulnak a fák.
A Megváltó jött, látott.
Kérdezett.

Kategoria: WEÖRES SÁNDOR 100
Denumire autor: Egyed Emese

Látó Szépirodalmi Folyóirat